

Végig a kéken

A Húvösvölgyből indult február végén, és most már Debrecen környékén gyalogol Toplak József huszonhat éves egyetlen fia, aki elsőként szeretné egyben végigjárni a Kék túra teljes útvonalát.

! Halló!

– Halló!

! Hallóhalló! Toplak úr, hall engem?

– Nem valami jól, mert alig van itt térerő.

! Hol van most? Mit lát?

– Mit látnék: fákat. Egyébként egy ligetes részen vágok át, már elhagytam Nyíracsdót.

! Hogy bírja?

– Reggel esett az eső, de most már minden rendben. Az első napok nehezebbek voltak.

! Miért?

– Február végén indultam, hóban gyalogoltam, mindenhová sötétben érkeztem. Akkor megfordult a fejemben, hogy talán nem is olyan jó ötlet ez az egész.

! Másra számított?

– Dehogy, csak az ember néha elbizonytalanodik. Az Északi-középhegység fizikailag megerőltető, azért akartam rögtön túlesni rajta. Ez a mostani, hajdú-bihari szakasz inkább szellemileg fáraszt. Túl egyhangú minden.

! Ki találta ki ezt a túrát?

– Én. Szerettem volna az első lenni az országban, aki a Kék túra teljes hosszát egyfolytában végigjárja. Mellesleg vállaltam, hogy a térképeken jelölt útvonalat összehasonlítom a valósággal. Az egyetlenem ugyanis térképészetet tanulok.

! Talált eltéréseket?

– Csupán néhány apróságot. A Hoportyó-hegynél például egy úttal beljebb fut a jelzés. De tartsa egy pillanatra! Hé, hahó...! Na, még látom a többieket.

! Szóval nem egyedül gyalogol.

– Mindig kísér valaki, most éppen öt debreceni természetjáró. Eredetileg úgy volt, hogy ketten teljesítjük a távot, de a társam családi okok miatt nem tud végig velem lenni.

! Hol szállnak meg éjszakánként?

– Általában az önkormányzatok helyeznek el valahol. Nyár óta szervezzük a dolgot, írtunk minden településre, ami csak útba eshet. Aludtunk már mindenhol: ismerősöknél, turistaházban, Fancsalon pedig az öregek otthonában. Emelkeztem, Regécen egy idős asszony fogadott be, vacsorát is főzött nekünk, gulyáslevest kaptunk és pogácsát.

! Akkor jól bántak önökkel.

– Persze. Rengeteg ajándékot is kaptunk, községzászlókat, matricát, útravalót. Putnokon az egyik büfés például csak ötszáz forintot kért egy pizzáért meg egy sörért, mert mondta, hogy így támogatja a túrát.

■ A 80 NAP – KÖRBE A KÉKEN EXPEDÍCIÓ ÚTVONALA

Forrás: MTSZ 2001

NÉPSZABADSÁG-grafika

Toplak József

■ *Most mi történt? Szélviharba került?*

– Nem, csak lihegek, mert közben elindultam.

■ *Mennyit gyalogol naponta?*

– Harminc-harmincöt kilométer. Van nálam egy GPS, azzal mérem a távolságot.

■ *Milyen hosszú az útvonal?*

– Kétezer-ötszázharminckét kilométer.

■ *Az durva.*

– Nem olyan vészes. Tizenegy éve vagyok természetjáró, a száz kilométeres Kinizsi-túrát nyolc egymás utáni

évben teljesítettem. Úgy időzítettem a Kék túra indulását is, hogy az ideire még odaérjek.

■ *És miért pont nyolcvan napig gyalogol?*

– Tudja, a Verne-regény miatt.

■ *Olvasta?*

– Nem, viszont láttam az abból készült rajzfilmet.

■ *A Willy Foggot?*

– Még szép, hogy azt.

■ *Nehéz a zsákja?*

– Hús-zuszonkét kiló, de ebből legalább három kiló a laptop.

■ *Az meg minek?*

– Letölteni a digitális fényképeket. Különben hetente jön a depós kocsi, akkor lehet ruhát váltani. Igaz, már az is eszembe jutott, hogy ez fölösleges, mert mindent megtalál az ember az erdőben.

■ *Ezt hogy érti?*

– Hát annyi mindent elhagynak az emberek. Bukkantunk már pulóverre, pólóra, kesztyűre, még cipőre is.

■ *Legutóbb mit találtak?*

– Egy döglött macskát az egyik fa tetőjén. Fogalmam sincs, ki tehetette oda.

F. SZ.